

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Rotterdam, van 30 juni 2011 in zaak nr. 11/5376 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister).

Procesverloop

Bij besluit van 30 januari 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 juni 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepschrift is aangehecht.

De minister, thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien in de bestuurlijke fase geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde niet kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, ter beantwoording van de vraag of het besluit van gelijke strekking niettemin door de rechter dient te worden getoetst, beoordeeld dient te worden of zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden, als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 in zaak nr. 145/1996/764/965, Bahaddar tegen Nederland (JV 1998/45; hierna: het arrest Bahaddar) voordoen.

2.1. In zijn eerste grief klaagt de vreemdeling onder meer dat de rechtbank, door te overwegen dat de gestelde eerwraak niet als nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid kan worden aangemerkt en zij daarom niet toekomt aan de vraag of de documenten die ter nadere onderbouwing van de eerwraak zijn overgelegd, authentiek zijn, heeft nagelaten te beoordelen of de documenten blijken te geven van bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden, als bedoeld in overweging 45 van het arrest Bahaddar.

2.2. De vreemdeling heeft eerder, op 25 oktober 2001, een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Die aanvraag is bij besluit van 9 april 2003 afgewezen. Op 22 februari 2007 heeft de vreemdeling opnieuw zodanige aanvraag ingediend. Die aanvraag is bij besluit van 30 januari 2008 afgewezen. Het besluit van 30 januari 2008 is van gelijke strekking als dat van 9 april 2003.

Bij uitspraak van 10 juni 2010 heeft de rechtbank het door de

vreemdeling ingestelde beroep tegen het besluit van 30 januari 2008 gegrond verklaard en dit besluit vernietigd. Bij uitspraak van 8 februari 2011 (in zaak nr. 201006605/1/V2; www.raadvanstate.nl) heeft de Afdeling het hiertegen door de minister ingestelde hoger beroep gegrond verklaard, de uitspraak van de rechtbank vernietigd en de zaak teruggewezen naar de rechtbank, om onder meer alsnog te beoordelen of zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden voordoen, als bedoeld in overweging 45 van het arrest Bahaddar.

2.3. De vreemdeling voert terecht aan dat de aangevallen uitspraak geen blijkt geeft van zodanige beoordeling. De grief slaagt.

3. Hetgeen in het hogerberoepschrift verder als grieven is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen zal de Afdeling beoordelen of zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden voordoen, als bedoeld in overweging 45 van het arrest Bahaddar.

5. De vreemdeling heeft in beroep aangevoerd dat zodanige en feiten zich voordoen, nu hij bij terugkeer naar Afghanistan een reëel risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM). In dit verband heeft hij twee brieven van 13 september 2005 en een brief van 14 december 2005 overgelegd, alle gericht aan de veiligheidspolitie, en een verklaring van het Ministerie van Binnenlandse Zaken van Afghanistan van 8 januari 2006.

5.1. Ook indien een vreemdeling stelt dat bij gedwongen terugkeer naar het land van herkomst het risico bestaat op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling of bestraffing, volgt uit vaste jurisprudentie van de Afdeling (zie de uitspraak van 8 mei 2008 in zaak nr. 200801379/1; www.raadvanstate.nl) dat moet worden voldaan aan de in het nationale recht neergelegde procedureregels. Slechts in uitzonderlijke omstandigheden, als bedoeld in overweging 45 van het arrest Bahaddar, kan noodzaak bestaan om deze regels niet tegen te werpen. In dat geval kan de rechter het besluit van gelijke strekking, ondanks het ontbreken van nieuw gebleken feiten en veranderde omstandigheden en een voor de vreemdeling relevante wijziging van het recht, toetsen, voor zover deze uitzonderlijke omstandigheden daartoe nopen (zie de uitspraak van de Afdeling van 8 mei 2007 in zaak nr. 200702283/1; www.raadvanstate.nl). Dat betekent niet dat bij de beoordeling of evenbedoelde uitzonderlijke omstandigheden zich voordoen ter toetsing staat of de minister zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat het beroep van de vreemdeling op artikel 3 van het EVRM

faalt. Aan die toetsing van het standpunt van de minister komt de rechter eerst toe, nadat hij tot het oordeel is gekomen dat de uitzonderlijke omstandigheden die de vreemdeling in het kader van artikel 3 van het EVRM heeft aangevoerd, in het licht van de beoordeling in de eerdere procedure en artikel 13 van het EVRM, zodanig zwaarwegend zijn, dat de wijze waarop hij het besluit van gelijke strekking naar nationaal recht dient te beoordelen, er aan in de weg staat dat een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling of bestraffing in de beoordeling van het beroep wordt betrokken (zie de uitspraak van de Afdeling van 9 april 2009 in zaak nr. 200806071/1; www.raadvanstate.nl).

5.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (zie de uitspraak van 14 januari 2011 in zaak nr. 201004196/1/V3; www.raadvanstate.nl) is voor de beantwoording van de vraag of een document een uitzonderlijke omstandigheid als bedoeld in overweging 45 van het arrest Bahaddar inhoudt, van belang dat dat document authentiek is.

De verklaring van 8 januari 2006 is onderzocht door de Koninklijke Marechaussee. De conclusie van het proces-verbaal van bevindingen van dit onderzoek van 23 februari 2007 luidt dat deze verklaring waarschijnlijk niet echt is, onder meer vanwege een groot aantal spelfouten en omdat de bij de verklaring horende enveloppe ogenschijnlijk afkomstig is van een privé-adres. De vreemdeling heeft met het door hem overgelegde rapport van dr. M. Danesch van 13 oktober 2008 de authenticiteit van de verklaring niet aangetoond, nu in dit rapport slechts wordt gesteld dat bronnen van dr. Danesch bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken van Afghanistan hebben bevestigd dat de verklaring authentiek is, zonder dat kan worden afgeleid of dr. Danesch objectief verifieerbare bronnen heeft geraadpleegd in Afghanistan en welke dit zijn. Gelet hierop kan ook aan de verklaring van 8 januari 2006 niet de door de vreemdeling gewenste betekenis worden gehecht.

De brieven gericht aan de veiligheidspolitie zijn geschreven door de broer van de man van de zus van de vreemdeling. Deze persoon is niet aan te merken als een objectief verifieerbare bron. Reeds daarom kan aan deze brieven niet de door de vreemdeling gewenste betekenis worden gehecht.

5.3. Gelet op het bovenstaande heeft de vreemdeling niet aangetoond dat zich feiten en omstandigheden voordoen als bedoeld in overweging 45 van het arrest Bahaddar.

6. Het beroep is ongegrond.

7. Voor een proceskostenveroordeling bestaan geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 30 juni 2011 in zaak nr. 11/5376;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. C.J. Borman en mr. E. Steendijk, leden, in tegenwoordigheid van mr. E.J.A. Idema, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

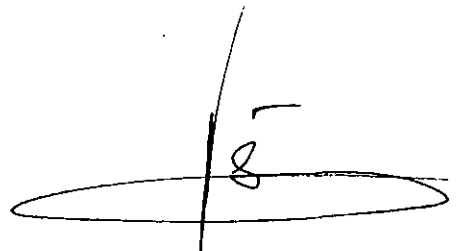
w.g. Idema
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 november 2012

512.

Verzonden: 8 november 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across the middle and a vertical line extending upwards from the center. The signature is written over a faint, horizontal oval shape.

mr. H.H.C. Visser